

Rozsudek
Jménem republiky!

Národní soud v Praze jako soud trestní uznal po hlavním přelíčení skončeném dne 2. května 1947 takto právem:

Jan A. Baťa

narozený 9. května 1898 v Uher. Hradišti, velkopřumyslník, Dr.honoris causa, pobýtem udánlivě v Batatubě, Sao Paulo v Brazílii

je vinen, že

jako československý občan v době od poloviny r. 1939, tedy v době zvýšeného ohrožení republiky, v zahraničí vědomě poškozoval zájmy republiky Československé tím, že odmítl připojit se otevřeně k čs. hnutí odbojovému, bránil v tom i svým zaměstnancům a jednal tak, že i se svými závody přišel na černé listiny anglickou a americkou

čímž spáchal

zločin proti státu podle § 4 retr. dekr.

a odsuzuje se

podle § 4 retr. dekr. k těžkému žaláři v trvání 15 /patnáct/ roků, zostřenému každoročně v den 15. března temnou komůrkou. Podle § 14 retr. dekr. se vyslovuje, že odsouzený pozbývá po dobu trestu občanské cti, že prvních 10 roků trestu odpyká ve zvláštních nucených pracovních oddílech a že celé jeho jmění propadá ve prospěch státu.

Naproti tomu se podle § 259:2 tr. ř. dílem pro nedostatek důkazů, dílem pro nedostatek skutkové podstaty

zproštuje obžaloby,

- 1/ že by byl v době zvýšeného ohrožení republiky, tedy za války, opatřil nepříteli prospěch tím, že by byl dodávkou gumy a jiného zboží podporoval německé hospodářství a že by byl zrazoval čs. brance od vstupu do čs. vojska
- 2/ že by byl v době zvýšeného ohrožení republiky podporoval nacistické, příp. fašistické hnutí tím, že by byl po dohodě s H. Göringem připravoval plán na přestěhování českého národa do Patagonie a že by byl v časopisu Zlín uveřejnil svoje články fašistické tendence

čímž by byl spáchal

ad 1/ zločin proti státu podle § 1 retr.dekr. a zločin vojenské zrady podle § 6 č. 1 zák. na ochranu republiky

ad 2/ zločin proti státu podle § 3 odst. 1 retr.dekr.

Důvody.

Svědectvím Edvarda Valenty a přečtenými výpověďmi svědků Dominika Čipery a Jaroslava Hanky zjistil soud, že obžalovaný opustil někdy v polovině r. 1939 naše území, jež tvořilo tehdy tzv. Protektorát ...

...

Toto hájení se nemohlo obžalovaného zbaviti viny. Svědek Dr. Csesaný uvedl, že podle jeho zkušenosti nebylo možné dostat se na anglickou černou listinu z důvodů konkurenčních nebo podobně, jak tvrdí obžalovaný. Svědek Dr. Červenka pak uvedl ohledně americké černé listiny, že do ní mohla býti zanesena jen firma, zvláště šlo-li o velký a známý podnik, u níž měly úřady prokázány hospodářský styk s nepřitelem, a že v rozhovorech, jež měl svědek s těmito úřady, tyto mu opětovně naznačily, že o obžalovaném a jeho stycích s Protektorátem mají velmi závažný materiál. Z cit. dopisu Dr. Udržala plyne, že týž

obžalovanému hned tento jeho názor uváděním konkrétních případů vyvracel. Než i kdyby toho nebylo, obžalovaný mohl dosáhnouti škrtnutí z listin těch, jako se to podařilo po jeho odchodu z USA jeho zástupci Frant. Muškovi, jak plyne ze svědectví Dr. Červenky, kdyby se byl konečně rozhodl pro jednu stranu. Jím tvrzena nutnost ohledu na spolupracovníky ve Zlíně není přesvědčivá: obžalovaný svým nekompromisním postavením se za čs. věc nemohl dle názoru soudu vážně ohrozit své spolupracovníky ve vlasti, nýbrž jedině svá vlastnická práva tamtéž. Bylo zajisté povinností čs. občana ve volné cizině, aby se postavil za čs. vládu v exilu a její odboj, a nelze nevyhovění této povinnosti omluviti stavem nouze, když byla ohrožena jen práva majetková. Ostatně obžalovaný mohl svůj majetek převést, případně na regress, na jiné osoby, jak konečně také z části udělal. Co se týče jeho tvrzené finanční podpory čs. věci potajmu, plyne ze svědectví Dr. Csesaného, že příspěvky byly dány jedině ředitelstvím francouzské firmy Baťa a pak jednak ředitelstvím britské firmy Baťa, jednak ředitelstvím a zaměstnanci indické společnosti Baťa a nebyly nikterak ohromující činíce celkem asi 700.000 franků a 10.000 liber. Podle svědectví Karla Hudce, Jana Fierlingra a Eduarda Valenty obžalovaný v USA odmítal i finanční podporu. Než i kdyby bylo pravdivé tvrzení obžalovaného o potajné finanční podpoře čs. věci, nezbavovalo by ani to obžalovaného viny, protože zajisté záleželo především na tom, aby tak význačná a známá osobnost, jako byl obžalovaný, stála veřejně podle své povinnosti za čs. věcí a nebylo možné zbaviti se této povinnosti sebevětší finanční podporou.

Soudu je jasné a je potvrzeno ostatně i svědectvím Dr. Červenky, Vojty Beneše, Jana Fierlingra, gen. Kudláčka a špkt. Nekoly, že tímto postojem obžalovaného čs. věc nemálo utrpěla právě pro význačné postavení obžalovaného.

Obžalovaný si musel býti vědom toho, že postojem svým poškozujee čs. věc a tudíž i zájmy čs. republiky a byl ostatně na to i upozorněn nejen dopisem, jež mu dle své výpovědi poslal Vojta Beneš, nýbrž dokonce samotným ministrem Masarykem a velvyslancem Hurbanem, jak plyne z cit. už dopisu obžalovaného velvyslanci Hurbanovi.